

15
**CORONA
CORONARUM**

O R B I S,

Gemmis miraculorum distincta,
& simul sui

CORONATRIX,

Augustissima Cæli REGINA,
Beatissima Virgo

MARIA,

in Arce Clari Montis,

à Sanctissimo Domino Nostro,

C L E M E N T E XI.

PONTIFICE MAXIMO,

& Eminentissimo Vaticano Collegio,
ad Confluxum Regni Procerū,

CORONATA;

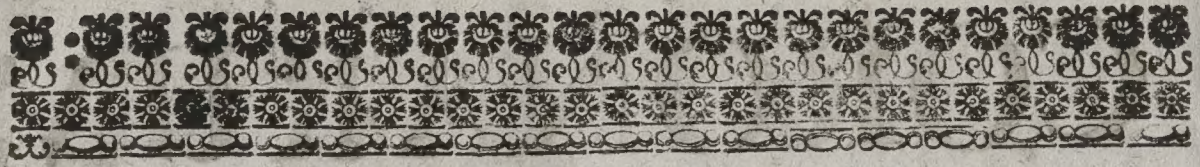
devoto cultu

Collegij Petricoviēsis Piarum Scholarum

A D O R A T A.

Anno 1717.

VARSAVIÆ, Typis S. R. M. in Collegio Scholarum Piarum.

Accipiet regnum decoris &
diadema speciei de manu DEI.

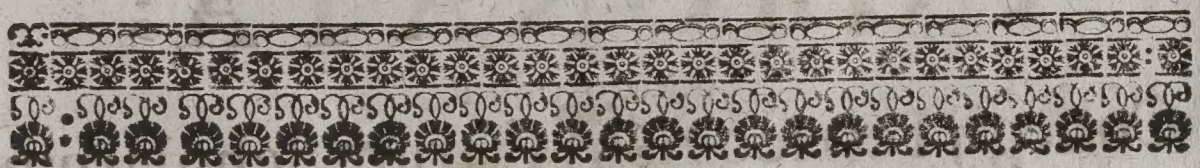
Sap. 5.

Corona regia pretiosissimum
habens lapidem, & gemmis si-
milem Christum.

S. Epiphan. Orat. de Laud. B. V.

Ita coronaberis, ut & in cæ-
lis Regina Sanctorum, & in ter-
ris Regina sis regnorum. Re-
ges atq; Imperatores Coronis
suis Te coronabunt.

Rupertus lib. 3. in cap. 4. Cant.

Admodum Reverende Pater,
Ordinis S. PAVLI Primi Eremitæ,
per utramq; Poloniam, Silesiam & Pomeraniam,

PROVINCIALIS,

Pater & Patrone Colendissime.

I*mperio Mariano, quod inter tot
orbis Coronas renovat, non de
novo accipit Augustissima Cæli
& Clari Montis Regina, cum
vectigali cultu devota accidit Scholarum Pia-
rum Matris Dei Religio, in Tuasq; manus
fidelitatis deponit Sacramentum; Admodum
Reverende Pater Provincialis. Si inter
Cives tantæ Regnatricis minimo Nostro Cæ-
tui numerari fas erit? sed si non plus, micæ
certè de regia Cælestis Dominae mensa, Cala-
santius impetrabit Catellus. Nisi Syrium di-
xero*

xero, qui insigni adeò pectora Nostra incēdit
pietatis æstu, ut restringi aliter non potuerint,
quàm temperatâ in Fonte Signato & Coro-
nato siti. Expressere illud solatium, quod
è felicissimo Imperatricis Nostræ progressu
concepimus, non possumus, nisi Tu Admodum
Reverende Pater Provincialis, interpre-
tem a nobis agas, utpote a latere adeòq; a corde
MARIAE, primus non regiae hujus tantum
pompe, sed & aulae Marianaë Gubernator.
Non denegabis ut speramus, Tuam Supplici-
bus operam, MARIAE Servos asseres in
Tuos.

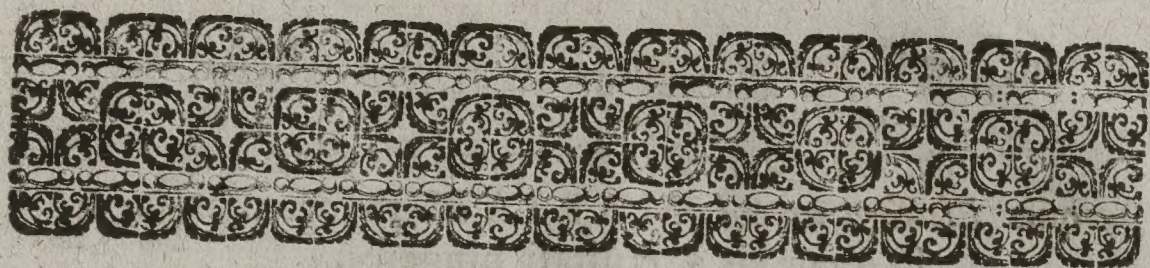
Ex Voto

Admodum Reverendæ Paternitati Vestræ

Patri Colendissimo Æstimatissimoq;

Devotissimi Collegij Petricoviensis

Scholarum Piarum.

GEMMA I.

SEU

Origo Miraculosæ Imaginis Claromontanæ.

Pellem agat Orator

ut Marianam adumbret Imaginem,
quamvis vix adumbrari possit Princeps Siderum.

Si Colores eloquentiæ defuerint,
minium vultus erubescens suppleat.

Ferè nunquam sine pudoris murice purpurata nomina aggredimur,

Pingat Calamò

quam Sacer Evangelista depinxit penicillò,
ut non tantum *speciosi* sint *evangelizantium* pedes
sed etiam manus,

quæ speciosam inter filias Jerusalem,
tam venustè depinxerunt.

Divo Lucæ publicam debet lucem

Lucis filia.

Umbrarum nesciam, umbris penicilli illustravit.

Ita magnis Sideribus, minores etiam Stellæ auctuario sunt.

Nec ab alio convenientius

hæc Icon pingi debuit

quàm à Medico,

quæ ab Hussitis fuerat vulneranda.

Grave vulnus innocentie, inultum scelus.

Super mensam Nazarænæ Domûs effigiavit Virginem,

A

mor-

ut, quæ *Cibus Grandium* Gersoni est MARIA,
mortalium palato magis saperet.
Solis mensam extra Ægyptum dixeris,
quæ *Electam ut Sol* M A R I A M repræsentat.
Et quamvis æternitati pingeret,
in cupresso tamen morti Sacra
magni momenti elaboravit opus,
æternum & immortale futurum ratus,
quod ordinatam ab æterno MATREM vitæ referret.
Nec spes fefellit Lucam;
tribus sæculis duravit Jerosolymis
creata ante sæcula.

Verè beata *pacis Visio* Jerusalem!
quæ tamdiu beatificum illius spectabat vultum,
quæ facta est coram DEO pacem reperiens.
In domo JOANNIS asservabatur,
quia gratiarum Parens
non nisi apud *Gratiam* habitare debuit,
& Discipulus qui MATREM accepit in sua,
etiam MATRIS ICONEM domo recipere tenebatur.
Inanimatis coloribus animam suam affixit.
Argumentum veri amoris est, etiam umbram amici colere.

Non potuit diutius manere Solymis,
ubi lapis super lapidem non remansit.
Solvuntur facile Saxea propugnacula, ubi homines in saxa coalescunt.

Ita quæ *gyrum Cæli Sola circumvit*,
etiam terras in Imagine voluit lustrare,
miraculis, non passibus orbem emensura.

Helena Constantini Mater

potiundæ Sacræ Iconis desiderio exarsit;
quasi Imperatrix esse non posset,
nisi *Ancillam Domini* Solio inferret;
parumq; benedictionis Divinæ ab inventa Cruce possideret,
nisi *Benedictam inter mulieres* apud se retineret.
Desolantur Coronarum sphæra, nisi à celitibus incolantur.
Obtinuit, quod expetijt;

Divam

Divam Effigiem Constantinopolim transtulit,
pulchrâ satis & cum Virtute metaphorâ,
quemadmodum factæ Virtutes testantur, & miracula,
necnon tot mortui ab inanimatis ad animatos transcripti,
Fecundantur gratiæ ex consortio ut Superiorum, sic Principum.

Primum in loco *Tribunal* dicto collocata
ut Solis *Iustitiæ* MATREM scias.

Cedant secures securitatis Dominâ curiam defendente.

Basilicam deinde Pulcheria Augusta illi exstruxit,
quam Virgo Augusta & *tota pulchra* inhabitaret,
Suffragium quoddam est à magnis Nominibus ad magna Numina.

In *Via Ducum* hæc stetit ædes;

vel ut pervius & facilis omnibus accessus esset,
vel ut viæ Ducem ad patriam MARIAM cognosceres,
vel quod statariam Bizantijs non figeret mansionem,
quæ aliò parabat iter.

Nam post quinque sæcula perrexit in Gallias,
Carolo Magno donata ab Imperatore Nicephoro,

ut inter Gallorum *Lilia* habitaret,
quæ in Patria florum Nazareth progenita,
jam *Rosa Mystica*,

jam *Flos Campi* gaudet appellari.

Et hæc est vis summa majestatis, quævis regna peragrarè ut sua.

Lætum Gallus cecinit epinicion,
postquam diem felicitatis sibi oriri sensit,
ad hujus *Matutine* exortum *Stelle*.

Sed breves lætitiæ plausus, longa excepit tristitia;

Leo enim Russorum Princeps,

qui Carolo contra Saracenos astitit in prælio,
præmium laborum Virginis Iconem postulavit.

Penates Dii omni pretiosiores munere Æneæ,

Leoni MARIA.

Cecidit ad pedes Caroli,
ut voti compos assurgeret.

Victorem se de hostibus non rebatur,
nisi *exaltatam in Cades Palmam* reportaret in Russiam,

Arescunt Vicia ferta, quæ aris non litantur.

Successit votum;

impetravit **MARIÆ** effigiem **LEO**,
quæ Leonem de tribu Juda mundo importavit,
In Castro Belzensi

Castrorum Aciem Ordinatam collocavit;

minùs munitum ratus Fortalitium,

nisi *Turrim* haberet *Davidicam*,

ex qua mille clypei pendent, & omnis armatura fortium.

Optimum est armorum præsidium, ab astrorum præside.

Quingentis hic dimorata annis,

festinavit in montana **Częstochoviæ**,

ubi non unum sanctificavit Joannem;

id est, ex mancipio iræ, filium gratiæ fecit.

Claritatis MATER Montem Clarum ascendit,

ut ex alto videret miseras populorum,

prospiceret necessitatibus Regni.

An Speculam diceres?

è qua hostium stratagemata notaret,

ut hostes Patriæ necaret.

Nisi malis Sanctam Civitatem vocare,

cujus *fundamenta in Montibus Sanctis*,

Magnarum alarum hæc Aquila,

super Petram nidificavit.

Salvatricem generis humani Arcam appella,

quæ in publicæ infelicitatis cataclysmo,

non super juga Armeniæ,

sed super Poloniæ collem stetit elevata.

Exultavit Mons Clarus velut Aries,

Horoscopo tanti solis exornatus

Crevit quodāmodò altiùs, & intumuit,

quia apparuit *Mons præparatus Domino in vertice Montium.*

Ita nimirum celsa virtus petit, quæ nihil humilis agit.

Evocati

Evocati ex Hungaria,
Religiosi S. Pauli primi Eremitæ Filij,

qui vigilantes ejus servarent custodias,
quæ juxta Epiphanium multocula pro nobis effecta,
autem illa vigilat super gregem suum.

Nec alteri committi potuit promovendus **MARIÆ** cultus,
quàm cultori Eremitæ **PAULO**.

Vas Electionis, Electam è millibus capit.

Primus hic fuit, qui solitudinem incoleret,
solâ cælitum frequentia stipatus,
unde & in colenda Virgine nulli secundus,
adeòq; felix.

*Cultu Superum potius,
quàm culturâ agrorum prosperantur imperia.*

Palmarum folijs tegi solitus,

mundi & orci Victor,

ferto Mariano redimiri voluit.

Stetit ergo in Majori Templi Ara Virginea **EFFIGIES**,

& simul in adorationem populus cecidit;

qui adeò concurrebat numerosus,

ut Augusta basilicæ moles angusta videretur,

& erecta Capellâ debuerit dilata.

Ingens magnitudo difficile concipi, nedum capi potest.

Cogitavit de Sacello MATHIÆ LUBIENIJ CAPUT,

in quo non vanæ & infimæ species,

sed **MARIANA** & alta hærebat **IMAGO**.

Magis illud anxia de loci angustiis pungebat sollicitudo,

quàm avitus temporibus infixus **EXSIS**.

Optima Antistitum cogitatio, quæ ornamento Divorum impenditur,

Nimirum Primas Regni, Primusq; Princeps,

inter prima Reipublicæ negotia illius honorem posuit,
quæ prima in negotiationem salutis humanæ assumpta est.

Et hæc Maxima fors in Mathiam ceciderat,

quod Fundatoribus loci est annumeratus.

B

Non

*Non postrema felicitatis est,
exspoliare araria, ut expoliantur ara.*

Accessit in societatem laboris,

GEORGIUS OSSOLINSKI,

Comes in Teczyn, Regni Cancellarius,

*Comitem alias se dici non pateretur,
nisi ad sumptus Sacelli se adjunxisset.*

Verus Fortunæ Patriæ Faber,

*postquam fabricam immortalis gloriæ
avita securi extruxisset,*

Cælorum Reginae aram.

Non sine omine

OSSOLINIA Lunam præfert ASCIA,

dum illi sacrum elaborat altare,

quæ pulchra ut Luna spectatur.

Etiam cerâ Cancellariâ, Fons Noster MARIA signari voluit.

Aurei sanè Proceres,

qui auro suo non parcunt,

ut ferreæ templorum necessitati succurrant.

Illuxerat festa salutatæ ab Angelo Virginis dies,

quæ simul æterni Patris Imaginem,

in Virginalem uterum,

simul MARIE MATRIS ICONEM,

transtulit in Sacellum.

Atlantes huic Cælo ferendo suffecti,

MATHIAS LUBIENSKI Gnesn: Archiepiscopus,

& PETRUS GEMBICKI Cracoviensis Præsul,

geminos diceres penes Arcam Domini Cherubinos.

Nec alijs illam deferri conveniebat humeris,

quàm quibus tota Reipublicæ moles incumbebat.

Quid illis grave humeris?

quæ sarcinâ Deo gravantur, nec fatiscunt.

Portabatur à Præsulib⁹, quæ portat orbē,

Venit

Venit ad præparatum sibi thronum,

DEI Thronus,

ne suâ Poloniæ Regnum careret Reginâ.

Felix imperium, ubi Superi regnant,

& Reges in Superos asseruntur.

Sed ô scelerum licentiam!

ubi semel frænos ejecerunt.

Detona in impios calame!

cum fulmina Cæli langvescunt.

Ita plerumq; Numen præterit reos,

ut gravius reatum vindicet.

Tu maledictis laceſſe perfidos,

qui *Benedictam* inter mulieres probris affecerunt.

Expungendi calamo, qui malefactis pungunt oculos.

Huſſitæ sunt,

Joannis Hus Sectarij, quos inſequeris;

O quam abortivum hoc Nomen!

gratias ſpirat,

& gratiarum MATREM peſſimè tractat;

Injuriantur ſanctiores Nomenclaturæ,

dum improbis obtingunt.

Ipsa Reſurrectionis Dominicâ,

intumulare decus Poloniæ auſi,

& ubi mortua revixit vita,

illi mortes addenſant.

An ſemper invidiæ nubes Solem gloriæ occulere nititur?

Clarum aſcenderunt Montem,

ut prædâ onuſti in præceps irent.

Sed cum deeſſet aurum, quod numerarent,

aurò pretioſiorem vitam Religioſis ſubtraxerunt;

quaſi ideo Dominus vacuum reliquiſſet ſepulchrum,

ut illi impleviſſent.

Sic nimirum cum Sol exoritur, minora occidunt aſtra.

Incidit tunc in latrones,

etiam Virginis Icon,
a quibus non expoliata tantum,
sed etiam vibicibus profanata.
*Quò per calcatas virtutes ascendit hominum malitia!
nullum æstimat discrimen, cui cordi est crimen.*

Quidam enim audacior reliquis,

hominem exutus, feram induit;
strinxit ferrum, ipse ferreus.

Crimen læsæ majestatis nihil veritus,
in Reginae Cæli Vultum, manum levavit effrons;
Faciem incisō notavit, cui punctum vitæ debemus;
pessimus sanè MARIANÆ Incisor Mensæ.
Et quid divisus ab unione fidei sectarius faceret,
nisi scissuras?

Legite Posterì Characteres!

quos ferro stylò
in Virginea tabula indelebiles scripsit impietas.
Messem gaudiorum sperate Poloni!
jam nunc Virginis genæ,
sicut areolæ Aromatum,
quas impius aravit mucro.

Judicium expectate hæretici!

jam in Sole, Luna, & Stellis apparent signa,
dum in illius ICONE,
quæ quasi Aurora Confurgens,
pulchra ut Luna,
electa ut Sol resplenduit.

Nullò certè obliteranda sæculò, vestigia furoris sui
reliquit Bohemus.

quæ in facie ab æterno Ordinate posuit,
Muti etiam oris colores, loquentur scelus.
Deleri & emendari non potest cicatrix,
ut in speciem lingvæ arguat semper Hussitas sceleris.

Longa hæc cæfura est,

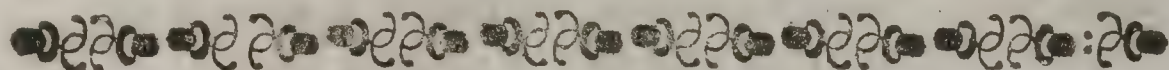
Ita

brevi aboleri non potest jacturâ.
*Ita criminum vestigia nec eradi, nec elui sinunt,
quo irrepperunt.*

Verum

define calame MARIANUM renovare vulnus,
quod nec penicillô patitur innovari.

Compungere,
dum compunctam Divæ cernis IMAGINEM,
Oculi litrô, manûs delicta oblitterantur.

G E M M A II.

Sive

Summorum Pontificum in Di-
vam Claromontanam affe-
ctus & Reverentia.

ETiam orbis Caput Roma
Czestochoviensis Divæ acclinatur plâti,
& mundi Domina Ancillam Domini veneratur.
*Nulla tantum assurrexit Majestas,
quæ non infra Majestatem esset MARIÆ.*

Quasi ideò septem elevetur collibus,
ut melius ex alto

Claromontanæ Virginis honori prospiciat.
Quotquot Vaticanam ascendunt Cathedram,
ad hujus Divæ cadunt, & descendunt vestigia.

*Gloriosus sanè casus,
qui gradus est ad Cæli fastigia*

C

Vrba

U R B A N U S VIII.

erga Czeſtochoviensem MATREM Urbaniffimus;

pifcatoriâ PETRI cannâ,

ampliſſima Loco ſcripſit privilegia;

& Apoſtolicis Clavibus

theſauros aperuit gratiarum,

ut ſcias aurifodinas Claro Monti ineſſe.

Filius Columbæ dici non fuſtineret,

nifi hanc *Noemi* veneraretur *Columbam*.

Tunc primò Petri Naviculam optimè ſe putabat regere,

cum plenò Tyberi

Claromontanæ honori Virginis cæpit velificari.

Pro Feſtis Natæ, Annuntiatae, & Purificatae MATRIS,

plenariam eamq; perpetuam

Claro Monti conceſſit Indulgentiam,

Congruum ratus

ut cum nata vitæ Matre, mortui DEO renaſcantur peccatores;

& ubi gratiâ plena annuntiatur M A R I A,

eâdem mortales non ſint vacui,

ubi Lumen ad revelationem gentium prædicatur,

in tenebris peccatorum animi non verſentur.

Plus ultra proceſſit URBANI pietas!

Pænitentiarum ad inſtar Lauretanæ Domûs

per ſpecialem erexit Bullam,

ut lachrymis, pænitentibus MATRIS ſolatorum coleretur,

& cordis contritione honoraretur illa,

quæ caput contrivit ſerpentis.

O ! felices oculorum officinæ!

quæ dum lachrymas promunt, premunt orcum.

Pupilla Salo eiſmodi innatans, geminæ pretium habet.

Sic Barberinæ Apes,

Favum Samſonis coluerunt.

An *Rosam Myſticam* examen hoc Sacrum coronavit?

ut cæli ambrosiam fugeret.

Sic patriâ Florentinus Pontifex,

Hortum Conclusum in flore haberi voluit.

Probi odoris Principes, thymiamate Cælo acceptiores.

CLEMENTIS X.

in MATREM Clementiæ pietatem quid memorem?

Legati Apostolici à latere in Regno Poloniæ Provinciam tenēs

nihil magis in Votis habuit

quam cor Czeſtochoviensis Divæ occupare,

Sed quâ melius ratione Cor MARIÆ rapere potuit?

quàm dum filium eius in manus gestandum accepit.

Grande irritamentum amoris Parentum,

gloria filiorum.

Primam hostiam,

in Virginis Sacello magnus Sacerdos obtulit,

ut hostia MARIÆ ipse fieret.

Ad Aram refugij,

reorum multator & Judex primitias offerre debuit.

Regias Agni dapes Mensa MARIANA suffecit.

quasi *mamillâ* Regum alibi lactari non posset,

nisi penes Matrem Claromontanam;

& *Frumento* vesci *Electorum*,

nisi penes *Acerum tritici* MARIAM.

Et sane

ubi melius *Panem Angelorum*,

vel juxta alios *Panem fortium*, sive *heroum* manducaret?

quam ubi *Castrorum Acies ordinata* stetit.

Ubi *Vinum germinans Virgines* offerret?

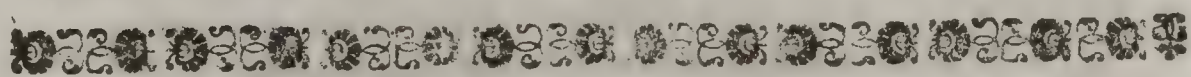
quam in domo Virginis,

quæquasi *Vitis fructificavit*,

Brevi è Clari Montis auspicijs,

ad Capitolium Vaticani profecit.

Orbis Caput electus,
qui elegit ad pedes MARIAE esse abjectus.
Sed et hic *Servus Servorum DEI,*
Ancillae Domini non est oblitus.
Prima ejus cogitatio de Diva Czestochoviensi
eò dignior, quò sub terno diademate tutior.
Et hæc est Clari Montis gloria,
quod Pontificias quoq; fatiget mentes.
Exitialis eorum incuria,
qui Superam curam non gerunt,

G E M M A III.

Sive

Regum Poloniae erga DIVAM
Claromontanam pietas.

Quis in Venerationem non cadat MARIAE?
ad cujus Vestigia magni jacent Statores,
per quos Polonia stetit,
Liberæ gentis Domini,
libertatem autumant,
jugum pati servitutis MARIANÆ.
Cum purpura habitum pietatis induunt.
nec erubescunt vel in murice,
coronata Virginis dici mancipia.
Ita Regum ligantur vittis,
ut se MATRI Numinis sentiant obligatos.
Ita populis dant imperia,
ut Imperatricis Cælorum ferant.

Re

Regnorum Sceptra manu potius DEI, quàm Principum rotantur.

Primus in medium prodeat,

SIGISMUNDVS,

affectu in DEIPARAM haud ultimus.

Victoriosum hoc Nomen, ex ipso etiam Rege victoriam tulit,

Oblitus scilicet suæ Maiestatis

Servum se **MARIÆ** fecit.

Ex opifero regnorum opifex Marianus.

Quò se pietas non demittit, ut Cælum non amittat?

ex fabro fortunarum Regni,

tandem aurifaber **MARIÆ**.

Assuetam sceptro dexteram, malleo exercuit,

dexterrimus Princeps.

Argenteam ipse fabricavit Crucem,

forti manu ad forcipes damnatâ,

quam Czestochoviensi **DIVÆ**

in trophæum erigeret.

Novus extra Imperiū Orientis Heraclius

ut crucem exaltaret Domini,

pro Golgotheo Colle in Montem Clarum extulit.

Super aram Virginis collocavit,

ut non tantum in Calvariæ clivo,

sed etiam in Monte Claro

staret juxta Crucem **MARIA.**

*Nunquam inefficax Regum in aras liberalitas,
dum sacras auget divitias, augem gloriæ occupat.*

Age Coronate aurifaber **SIGISMUNDE!**

cum hac una Cruce,

mille tibi benedictiones procudisti.

In hoc Signo,

magno non impar Constantino,

vinces ipsam de tua pietate famam.

Si quæ fortis adversæ nubila oborta fuerint,

dissepabuntur ad Crucem Tuam.
Pro Cælo laborantibus Cælum allaborat.

VLADISLAVS IV.

Purpura rubicundus,
amore in MARIAM candidus.
Ut diem beatæ æternitatis ageret,
ad aram Claromontanæ VIRGINIS,
Noctem sæpius infomnis egit.

Talis Vigilia ad Solemnitatem Cælestis conducit gloria
Non potuit non exaudire Regina supplicem,
ad quam toto clamavit corde,
dum medium silentium tenerent omnia.

Vocalis fuit hæc Vladislai pietas,

dum qui manu hostes,
linguâ Cælum expugnaret.
Noctis umbrâ tegi non poterat devotio Serenissimi,
quam tot oculis,
quot accensis sideribus spectabat Cælum.

Magno pretio vaneunt preces, quibus emitur DEUS,
Sanitatis beneficium à Matre pietatis accipiens,
totum se in beneficia Clari Montis dedit.

In pedes erectus ex morbo,
Infirmitatis esse credidit, curru vehi.

Vidisse erat pedestrem Maiestatem,
quæ Cervicibus hostium nuper infidebat.
Ne quid fortunæ debere videretur,
rotâ vehi licet iam provectus recusavit.

Novit scilicet
vitam Principum astrorum iactu non sortis aleæ mensurari,

Rosam igitur auream,
Rosæ Ferichuntinæ inseruit,
optimi odoris Princeps.

Cessit hæc in sertum Filio,

ut spinis Coronatum caput
rosa etiam redimiret.

*Ita quodcunq; decorum est,
vepribus difficultatum sepius amat.*

JOANNES CASIMIRVS

regio potitus malo
aureos Hesperidum fructus Claro Monti transplantavit,
Optimam scilicet Matrem bonis regijs auxit,
Cæli Dominæ terram oppignoravit,

Et bene

in gratiarum pelagus gratias affundit liberaliter,
& ipse gratia JOANNES.

Quidni Virginem colerent CASIMIRI Lilia ?

Regni Comitia instituit Czestochoviæ,

ratus nullibi prudentius tractari Consilia,

quàm in Domo Sapientiæ.

Facile Reipublicæ Classis

contentiosum rationum enavigat pelagus,

cui pro Castoris & Pollucis Sidere affulget Stella Jacob.

Divisos animorum sensus cogit ad unionem,

Mater unionis hypostaticæ.

Æstuabat in muniendo Virginis fortalitio operosus labor,
sed nec CASIMIRUS hic refrixit.

Pro Sceptro ligonem arripuit.

& ut se **MARIÆ** ostendisset Cultorem;

terram coluit fodiendo.

Eâdem manu humum agcessit in cumulos,

quâ hostium aggeres cumulabat,

ut meritò valla superbiùs intumescerent,

quod ad illorum erectionem se Princeps humilis demisisset.

Assurgunt in pretium labores, ad quos se inclinat Majestas.

MICHAEL KORYBVTH

quo cultu Reginam prosequabatur Cælitum,

Angelica describet penna,

quo affectus pondere ad Virginis flectebat obsequia.
non nisi Archangeli librabit bilanx.

Lunæ Korybuthorum hæres,
omne serenum Solis Genitrici se debere credidit.
Unde quoties in horoscopo Clari Montis comparuit,
semper plenilunium gratiarum præsetulit.

Quod sibi mortuus, totus **MARIÆ** viveret,
cor primum vivens, & ultimum moriens testatur,
dum illud aurò fabrefactum ad Virginis appendit aram.

Thesaurum Korybuthi MARIAM dixeris,
cui cor devovit,

Nam ubi est thesaurus, ibi & Cor.

Includit huic Cordi schedam,
qua se **DOMINÆ** obtulit in mancipium,
dignus filiorum **DEI** libertate Princeps.

Eleonorā Leopoldi I. Imperatoris sororē

in suam ducens Conjugem,
ad Sponsam immaculati deduxit Agni;
ut quæ Nuptijs in Cana Galileæ adfuerat,
in Polonia Regum adesset sponsalitijs.

*Ardent Casto igne Hymenæi tædæ,
quæ ad aram Virginis sunt accensæ,*

J O A N N E S

Nomine Tertius,

bellicâ felicitate Secundus,
amore in **MARIAM** primus.

Ut verum se probasset **JOANNEM,**
MATREM DOMINI accepit in suam.

Prius Clarum ascendit Montem,

quàm regale Solium.

prius Caput in reverentiam Virgini acclinavit,
quàm frontem submisit Coronæ.

Noluit

Noluit Virgam directionis in manus sumere,
donec *Virgam Jesse* adorasset.

Quasi *unctus Domini* non posset esse,
nisi illam supplex exorasset,
cuius *Nomen oleum effusum*;

nec Serenissimus valeret dici,
nisi serenitatem tituli à Monte Claro derivasset.

Ignes quos fovit pectore,
in argentea magni ponderis accendit lampade.

Tepidum ne dicas amorem!

quia *lampades ejus, lampades ignis, atq; flammarum.*

Oleum operamq; non perdidit,
dum oleum Olivarum alendis providit flammis.

Novam in Monte Claro accendit Pharon,
ut inter bellora procillas ad portum felix perveniret.

AUGUSTVS II.

dum nihil non augusti agit,
ad Cælestis Augustæ vestigia se abijcit.

Scilicet communi orbis oraculo,

Servire MARIÆ regnare est.

Novum prognosticon felicitis imperij habetur,
ex conjunctione coronati Solis cum Luna,
quæ pedes DOMINÆ allambit.

Imò

in fastigium evasit, qui se in venerationē Superum dejecit.

Verè Secundus,

quia *MARIÆ* cultu felicissimus.
Binæ hæ bases fulcra fiunt Reipublicæ,
ubi Reginae Cæli suffulciunt honorem.

Saxonicus Princeps,

cereum cor gerit,

cui tam facilè impressa pietatis in *MARIAM* Idæa.

E

Non

Non agrè contrahit Regum amores Medela Mundi.

Nullum ille non lapidem movet,
ut *MARIÆ* cultum fundet.

Sacri Romani Imperij Elector,
Electam ex millibus sibi in Tutelarem eligit,
dum Coronatæ fideribus,
auream Coronam defert.

Vitiosus Coronarum circulus est,
qui centrô orbis MARIA caret.

Incendit adamantibus Sphæram hanc, pro astris;
gemmis distinxit,
quas *Mari gratiarum* debuit.

Amantem *MARIÆ* judices, ex tot adamantibus.

Coronam Regni ut exornasset,
nobilissimam illi inseruit gemmam, Camenecum;
diadema Virgineum ut decorasset,
cor suum affixit.

Proba sanè munera, quibus amor probatur.

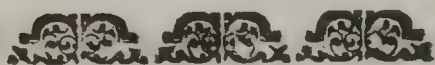
Non ita flammis Lyparæ,
quàm æstu ferventissimi affectûs,
excoctum crediderim Coronarium hoc aurum.

Incudem Regia,
ictus malleorum,
pulsus cordis præstitere.

Felix amor,
qui tantæ Virgini adstipulatur.
alids

Excruciant suos Ixiones diadematum rotæ,
nisi in manus eius
consignentur,
que
designat regnorum beatitudinem!

GEM-

GEMMA IV.

SIVE

Magnorum Campi Ducum in Divam Claromontanam religio.

Bellaces etiam Aquilæ pacis Arbitræ militant;
& *Castrorum Acies Ordinata,*
à Castris colitur.

Decet Martis Signa,
ut *signum Magnum in Cælo* MARIAM venerentur.
Dubia est belli alea,
quæ fortunæ manu, non jussu superûm regitur.
Perditæ sortes,

quæ suffragium Cæli Dominae non sortiuntur.
Câpestres animæ bello gēs Nata Poloni,
non ita hostili rubent sanguine,
ut erga MATREM Numinis candorem non præferant.

Et licet ferrum semper tractent,
pretium tamen aurearum eius dotum noverunt.

Deplumant se Martiæ Volucres,
in tributum *magnarum alarum Aquilæ;*
Sanctiorem Bellonam dixeris,

cujus nutu exercitus tenentur.

Inter reboantia Gradivi tonitrua,
non aliam in conchis pectorum gemmam,
concipiunt Herdēs,

quam gemmeam in Reginam Cælitum pietatem.

Missilibus eorum telis scopus est MARIA,

non ut feriant, sed ut ferientur.

In ejusmodi Sagittario,

Electa ut Sol MARIA gaudet horoscopari.

Si cruenta Martis ingruat Athletica?

pro Ceromate

Oleum effusum nomen exposcitur MARIAE,
si decumana belli insurgat procella?

Clari Montis respicitur Promontorium;

an Insula fortunata?

hic prosternuntur supplices,

ut hostes sternant;

de genu pignant,

ut Caput Orientis flectant;

& dum fronte terram arietant,

maenia concidunt.

*Plures aliquando pugnax lingua precibus,
quàm armata catapultis manus numerat triumphos.*

Fulminatis igitur ope Virginis hostibus,

ad Anathemata se conferunt.

Præter spolia, se ipsos exspoliant,

& insigni tutelæ cedunt insignia.

Clavas argenteas

in toga Consules, in sago Duces,

**Martinus Kazanowski, Stanislaus Potoc-
ki, & Jablonowski,**

ad aram VIRGINIS appenderunt.

ne de belli successu penderent animis,

Præliares Aquilas,

Columbinæ innocentiae Virgini dicârunt,

ut secundis avibus volarent, ad triumphos.

Bellonæ manipulos *Acervo tritici* devoverunt,

ut certam laurearum haberent messem.

Quoties ergo *Januam Cæli* pulsarunt precibus,

toties Ariete Portam Othomanicam expugnârunt.

Ne

Ne inter bellicos æstus langvesceret heroa virtus,
fulciri *flore Campi*,
stipari *Rosa mystica* debuerat.

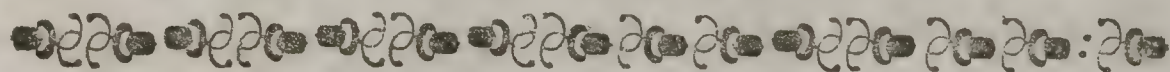
Irrita non ceciderunt vota,
quibus Victoria stetit.

Adfuit in auxilium *Mulier amicta Sole*,
& ferrea Gradiui tempestas serenata.

Visitarunt in Virga ferrea Scythiam,
Virgâ Iesse a djuti,

Facile erat detonare in barbaros,
Aquilâ magnarum alarum fulmina ministrante.

Vernant triumphales herbæ,
dum Rore Cæli irrigantur.

G E M M A V.

Seu

Miraculosa B. M. V. Claro-
montanæ ab expugnatione
Svetica defensio.

HVc divine Phidia, huc Praxiteles!
Statuas mihi fingetis in marmore,
quæ in marmor obrigescentes Svecos præsentent;

aut

animata hæc Saxa circumcidite,
quos incircumcisæ auris fecit hæresis.

Scindantur fabrilî celo,
qui Cæli Dominam lingvâ prosciderunt.

F

Inest

*Inest sua semper sceleribus mulcta,
& nocentes sibi nocent.*

In uno lapide geminos ponite gregarios,
qui dum scloppos in Iconem **MARIAE** explodunt,
pænè in lapides obstupuerunt.

Alteri manus extensa obriguit,
alterius baccæ sclopetum accrevit.
Ille, quia nunquam in Cælum manus levavit,
vel si levavit? impiè

in pænam extensio brachio hæret;
Iste quia os effrene blasphemiae laxavit,
frænum accipit in sclopeto.

Errabundæ in via salutis hærefes,
vel his indicibus iter ad Cælum discite,
Plectuntur sæpè mali, ut pessimi flectantur ad bonum.

Tutæ jam sunt Sacræ divitiæ,
ubi manus militum rigescunt.
Imò greges integri,
dum pessulus ori impositus.

Quid? reprobatis reproborum sculpturam?

MARIAE hæc trophæa.

Ad ferream Svecicæ obsidionis Coronam,
ejusmodi lapides pertinebunt.

Sed ô pertinax Crimen!
integris brachijs non digito tantum,
expungit oculos Svecis Veritas,
& cæcò furore in pejus aguntur.

Quassatur arietibus Agni immaculati MATER.

Plumbò volatili pulsatur *Domus Aurea*,
Evomunt ignem tormenta, stygis venenò infecta,
imò & amyftide furoris ebria.

MARIA muros obambulans globorum meta.
Pudeat viros inferre bella Divæ Virgini!

sed

Sed irrationabiles Duces,
vel ipsa globorum ratio erudire poterat,
dum explosi in Arcem MARIÆ,
Castra hostium petierunt.

Nimbus hic plumbeus,
qui Cataclismum Sangvinis minabatur Claro Monti,
ad exortum *Arcus fæderis MARIÆ*
resedit,

& hostium exundationem inundavit.
Mortiferâ glande suâ faginatus Leo Sveticus,
didicit Polono abstinere sanguine.

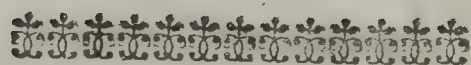
Nihilominus promovet assultum,
ignarus suis se telis confici.
Ad tot fulmina, nube Arx induitur,
seu quòd & ipsa fulmina,
contra fulmina pariat,
seu quòd novum Æneam in Lybicos Leones portet.

Satius tamen puto,
Clarum Montem Collis Horeb æmulum,
præsentis Majestatis Divinæ hoc signum dedisse.
Ibi in tabulis Moyfis DEUS leges scripsit,
hic è libro Vitæ, legum violatores erasit.

Sed redeo ad vos Phidia & Praxiteles,
Statuis illis Svecorum lemma adijcite:

Reginæ Cæli rebellis Aquilo,
ut DEO

Virginæ ædis flori,
gelidam hyemem lethi minatur,
inter Martios ignes spe omni emarcuit.
Victus à se ipso,
metu fugatus,
pudore propulsus,
in hoc marmore vestigia cladis reliquit.

G E M M A VI.

SIVE

Augusta B. M. V. Claromontanae Coronatio.

ADeste populi!

inaugurationis regiae peraguntur Solemnia.

Coronatur in tempore,

Electa ab aeterno Regina Orbis.

Pridem illi hoc debebatur diadema,

nec serò redditur,

quia ipso suae Nativitatis die.

Magnae mentes niveam non expectant canitiem,

ut ad purpuras candidentur;

ex fascijs assumuntur ad fasces,

& ex cunis adhuc ascendunt thronos.

Idem illis est vagire, quod reliquis imperare.

Ferax fructuum autumnus

etiam Claromontanae Virgini,

fructus honoris attulit.

Optima Regum bellaria, aurea Regni mala.

Quantus quantus est hic ignium dies illustrium!

ab Albano arsit Sidere,

& ad Superos usq; promotus honor,

Clementinis surrexit è Collibus.

Verè Beatissimus Pater!

CLEMENS XI.

qui

cui Matrem illam Coronâ donat,
quam filiæ Sion Beatissimam prædicaverunt.

Vnum ex Apocalyplici Principis Senatu,
dixeris,

qui Coronam suam
mittit ante *Thronum DEI*,

Nisi malis

Ducem Exercituum Domini nuncupare

qui Mysticæ huic *Arce*

Coronam circumdat auream.

Sponsus Ecclesiæ DEI,

Spiritus Sancti Sponsæ aureum offert sertum.

Coronat fontes bibitura Antiquitas;

Neq; *Fons signatus MARIA*,

suâ caret diademate.

Alias Capitolio Vaticano,

orbi ademptæ inferebantur Coronæ,

ut nunc in Coronam *MARIÆ* se inclinaret Vaticanum,

tot Coronis augustum.

Et bene est,

non juvat ex humili lecta Corona iugo;

ex alto diadema veniat,

ut altiorem Cælô coronet *MARIAM*.

Veni de Libano Clari Montis, Sponsa Numinis!

coronaberis de montibus

non pardorum, sed CLEMENTIS Maximi.

Illius Stella, Stellatam tibi concinnat Coronam,

Gnosiacô sertô digniorem.

Addit ad Coronamentum

& Stemmaticas suas *ROSAS*,

G

Illu-

Illustrissimus & Reverendissimus Dominus,
D. CHRISTOPHORVS JOANNES

IN SLUPOW

S Z E M B E K,

Chelmenſis Præſul,

Natam in Patria florum Nazareth Virginem,
patritijs floribus ornaturus.

Quanta hæc Chelmenſis Tyaræ gloria !
quod illius coronet verticem,
per quam Reges regnant.

Inveniſti Præſul Maxime
in hoc Coronario Circulo felicitatis Centrum.

Hæc Sphæra
æternitatem gloriæ nullâ terminandam periodo
Tibi præfigurat.

MARIANI diadematis rota,
ad altiores honorum aſcenſus Te provehet.

Capit MARIA Sceptrum,
ut hoc indice

Tibi primam, id eſt principem
Poloniæ ſecundam, id eſt felicem,
designet horam.

Cum hoc Coronæ Circulo
Polonum Orbem accipit in tutelam

Regina Polonorum.

dolori: vigilix: delirio: profundo somno: anhelitus
difficultati: tussi: inquietudini: oris vlcibus: angina:
pleuritidi: singultui: hemorrhagix: diaphoretico
sudori: ardenti febris: ingenti siti: vermium affluenti:
vertigini: hypochondriorum tensioni.

Hæc, & infinita alia synptomata, morbi que cum
febre pestilenti coniungi possunt, quorum tractatione
si agredi hic vellem, esset omnium curationem mor-
borum instituere, præter nostrum obiectum.

Sufficiat tantum tractasse de bubonibus, carbuncu-
lis, pastichijs, quæ pestilentis febris propria sunt. Et
hæc dicta sufficiant pro malignæ, pestilentisque
febris curatione; nunquam tamen ces-

sando Deum ipsiusque Gloriosissi-

mam Genitricem humiliter

deprecari, vt eius fide-

lium saluti tutò, iu-

cundè, & ci-

tò infer-

uiant.

..

HYA.

in 8. phisic. t. 78. affirmans, nec à
ri actionem prouenire, motoris ei
necesse est superare mobile.

Ad Confirmationem responde
asserit in 3. de temp: in fine, qui p
traria medicamenta secundum g
adhibenda; idem asserit 3. de simpl. med. facul. c. 12.
& 1. de alim. facul. c. 1. & Auerr. 7. colliget 3.

Respondetur secundo conciliando dictas authori-
tates, quod à contrario duplex potest fieri actio, vt A-
ristot. placet, vna, quæ suum oppositum superet: alia,
quæ minuit, & contemperat. Prima actio fit statim, se-
cunda progressu temporis: sed in febre maligna prima
indigemus, non secunda, quia morbus acutissimus est,
in quo natura veluti emortua manet, secunda vti po-
terimus in miti, & blando affectu, etiam si auxilia in-
feriora fuerint tutò his repetitis morbum necare con-
uenit, natura, quia recte valet, dominiumque supra mor-
bum habet, quouis auxilio ei præstito, morbum de-
pellit.

Obijcies septimo potest ne ante purgationem dari
potus aquæ? magis enim illum competere ante quam
post, experientia docet, nam in morborum initio
aliqui tenues, & biliosi humores pruriunt, qui
purganti medicamento facile cædunt, & expurgan-
tur, & crassi demum remanent, qui potum dari aquæ
prohibent.

Respondetur, & si cum Auerroe in lib. 7. colliget c.
8. assero posse aliquando dari potum aquæ absq; vllò
signo concoctionis, attamen melius iudico, in febre
maligna post medicamentum purgans aquam sumen-
dam esse quam ante, nam eo tempore minus potest
obstruere, maioremque partium refrigerationem in-

Tte 2 de

frigida, quæ uari...

Respondetur status est hora conueniens, cum Auicenna dicente in capite de cura febris sanguineæ, & melior horarum adhuc est hora vehementiæ ebullitionis, & angustię, & inflammationis, & frequentię pulsus cordis (& si dari possit casus, in quo in principio accessiois magis competeret, quem admodum accidit Galeno, qui ut ait in 10. meth. cibauit syncopis timore febre tertiana interpolata laborantem, parum ante paroxysmum, & ei debet potum aqua) & licet in statu plures sint humores, & vapores quorum resolutio est apta per potum aquę frigida impediri, non autem in declinatione: attamen quia in declinatione est apta magis nocere, cum calor in declinatione sit minus resistens suę extinctioni, quam in statu, & per consequens, mēbra, & spiritus sunt apta magis ledi per superflua infrigidationem: unde extinguetur calor naturalis extincto febrili.

His positis Respondetur ad obiectiones postas in primo loco probantes non competere potum aquę malignę febricitantibus, & ad primam tali pacto, exhibita aqua prædictis conditionibus supra iactis, non solum non erit timor calus virium verum, illæ reuiuiscunt: dicente Auicenna: multoties enim adiuuat ad expellendum materiam cum solutione nature, aut per vomitum, aut per urinam, aut per sudorem, aut per omnia illa, quare sit statim, ut sanetur. *De feb. 8.* Ad secundam, etsi aqua quatenus humida est habet posse augere putredinem, attamen, quia cum rebus aridis, illam sumendam esse diximus potius contrarium causabit.

Ad

rit Galen. 8. Melior...

Ad quartam Respondetur, primo, & si adfuit aliqua do inflammatio attamen, sumpta aqua conditionibus prædictis non nocet quia non habebit vim aggregandi materiam, & inspissandi eam: quia res auidæ faciunt ipsam citius penetrare.

Respondetur secundo, cum Gentile, quod in tali casu detur calida, & in notabili quantitate, adiuuabit, non ad digestionem humoris, sed exinguet humorem, & humores, qui sunt causa sitis à stomacho laudando, neque timeatur inflammatio corporis per ipsam: tum quia citius penetrat, & à corpore educitur: tum quia per anticipatissimam non inflammatur corpus sicut aqua frigida.

Præterea si aderit inflammatio, quatenus conditio contradicans erit, seruari debet regula supraposita, & sic etiam Respondetur ad ultimam obiectionem in contrarium adductam. Effer hoc loco agendum de alexipharmacis congruentibus febre maligna pestilētiq; febricitantibus pro medela venenositatis, cui magno opere sagax medicus vacare debet, sed quia affluenter in tractatu de præseruatione de illis egimus eum adeat lector, & nihil administrationis illorum in hac febre congruę eum latebit.

Effer etiam postea tractandum de symptomatum curatione, sed in hoc neque tempus consumere intendo, quilibet enim medicus potens est eis medelam præstare: ut syncopi, animique deliquio, virtutis debilitati, nauseæ, ac vomitui: stomachi mortui: alui, aut supietati, aut fluxui: capitis, dorsū, & lumborum

do-

Q. IX. 3

417608 Bibliotheca 3500
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

00299

